

"Trading Nation"

กับการอยู่รอดของประเทศไทย

อีกไม่กี่เดือนข้างหน้าประเทศไทย และกลุ่มสมาชิกอาเซียนก็จะเข้าสู่การเปิด AEC อย่างเป็นทางการในสิ้นปี 2558 นี้แล้ว อีกหนึ่งนโยบายของรัฐบาลที่มีการกล่าวถึงกันมากขึ้นในช่วงนี้คือ นโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่การเป็น "Trading Nation" หรือ "การเป็นศูนย์กลางการค้าอาเซียน" เพื่อให้ประเทศหลุดพ้นจากการติดกับดักประเทศรายได้ปานกลาง

ก่อนอื่นเรามาทำความเข้าใจกันนโยบาย "Trading Nation" หรือ "การเป็นศูนย์กลางการค้าอาเซียน" ว่ามีความเป็นมาอย่างไร การเป็น "Trading Nation" คือ ประเทศไทยในบริบทใหม่ของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจเพื่อก้าวไปสู่การเป็นชาติการค้าในภูมิภาคและระดับโลก มีนโยบายทำการค้าระหว่างประเทศ โดยมีการกำหนดกลยุทธ์ทางการค้าตามความเชี่ยวชาญ และความสามารถของประเทศ มองตลาดโลกเป็นตลาดเป้าหมาย และมีความสามารถจัดหาทรัพยากรได้จากทุกที่ทั่วโลก มีเป้าหมายดังนี้

- ประเทศไทยเป็นบริษัทข้ามชาติที่มีความเชี่ยวชาญสินค้าและบริการ และใช้ความเชี่ยวชาญในสินค้าและบริการ นั้นๆ เพื่อสร้าง

ความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยสามารถทำการค้าระหว่างประเทศด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น Foreign Direct Investment เข้าไปลงทุนผลิตสินค้าและบริการในประเทศที่มีศักยภาพ มีแรงงาน วัตถุดิบ ตลาด Contract Manufacturing การจ้างผู้ผลิตในต่างประเทศเพื่อผลิตสินค้าให้, Contract Farming การจ้างผู้ผลิตในต่างประเทศเพื่อผลิตพืชผลทางการเกษตร หรือทำปศุสัตว์, Export of value-added products นำเข้าวัตถุดิบเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม และส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ, Licensing การให้ลิขสิทธิ์ทางการค้า, Franchising การให้สัมปทาน, Takeover การเข้าซื้อกิจการ

- ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้า และตัวแทนระหว่างผู้ซื้อ และผู้ขาย มีความรู้ ความชำนาญด้านการตลาด การจัดหาแหล่งสินค้าและบริการ ความชำนาญการค้าระหว่างประเทศ มีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย ระบบการขนส่ง มีความน่าเชื่อถือ

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็น Trading Nation หรือการเปลี่ยนประเทศไทยเป็นประเทศที่มีรายได้สูง ในปี 2568 และสร้างรายได้การค้าระหว่างประเทศให้สูงขึ้นโดยบริษัทข้ามชาติสัญชาติไทย

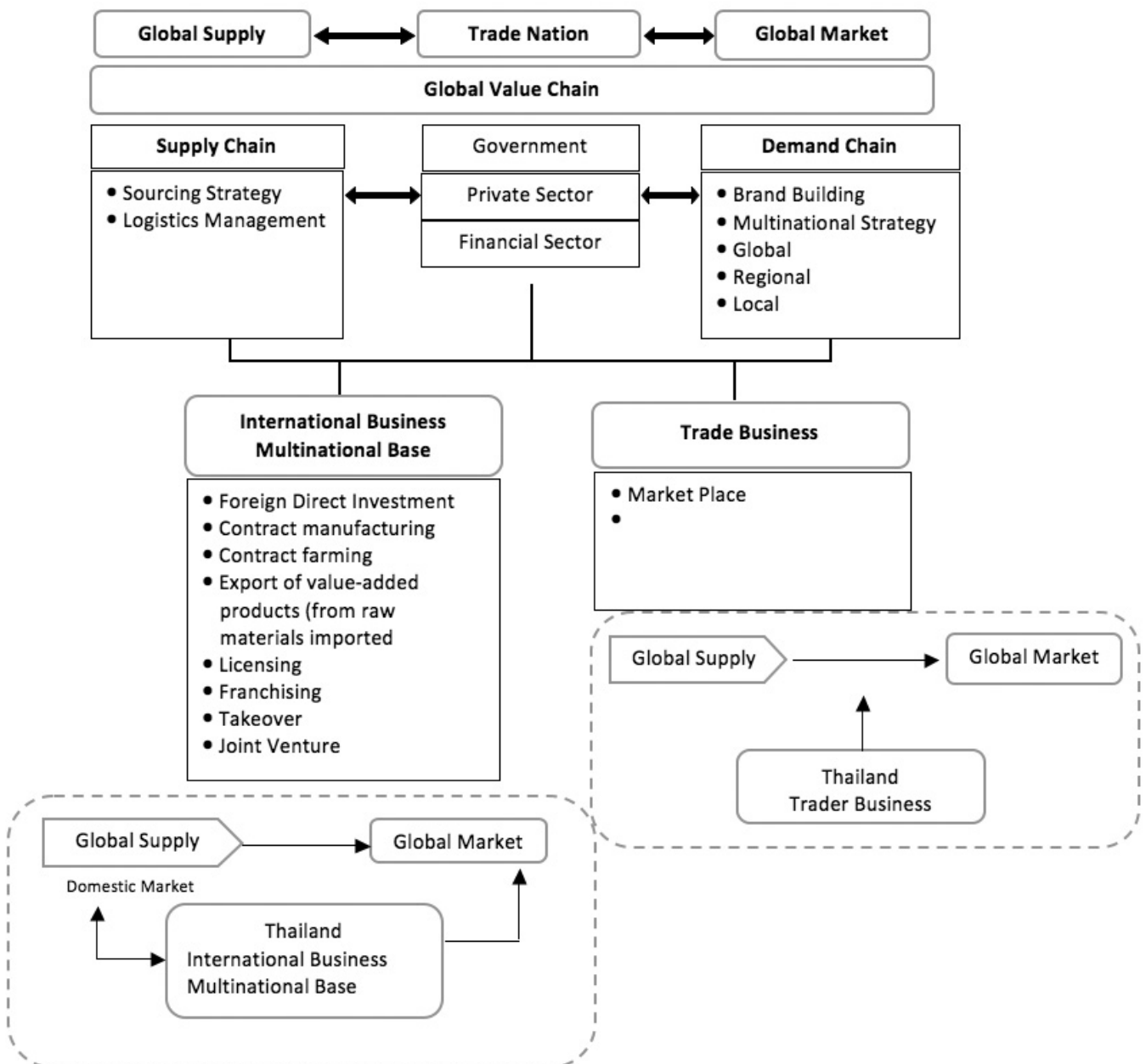
ได้มีการกำหนดแผนการดำเนินการดังนี้

- สร้างกลยุทธ์ทางการค้าของประเทศในเชิงรุก โดยบุกไปตลาดต่างประเทศเพื่อขยายส่วนแบ่งตลาด และทำไรที่เป็นของบริษัทสัญชาติไทย
- สร้างการเติบโตของธุรกิจ在不同ประเทศเพื่อกระจายความเสี่ยง ไม่ยึดติดกับรายได้ภายในประเทศเพียงอย่างเดียว
- กระจายความเสี่ยงจากการค้าที่ต้องพึ่งพิงบริษัทต่างชาติ

ที่เข้ามาใช้ไทยเป็นฐานการผลิต

- สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้เหนือกว่าประเทศคู่แข่ง และเตรียมเข้าสู่การแข่งขันกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น
- ผลักดัน SMEs ของไทยเข้าสู่ระบบการค้าระหว่างประเทศแบบมีแบบแผนที่ประสบความสำเร็จ

Trading Nation Model

สำหรับแนวทางการผลักดันให้ผู้ประกอบการไทยมีความพร้อม และทำให้ประเทศไทยสามารถก้าวเป็น Trading Nation ได้แก่

- การบูรณาการหน่วยงานภาครัฐในรูปแบบของ METI

- การเร่งรัดการดำเนินงานในลักษณะ JETRO Model เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยได้รับข้อมูลเชิงลึกที่เพียงพอกับการสร้างเครือข่าย หาพันธมิตร และการลงทุนในต่างประเทศ

- การปรับเปลี่ยนโครงสร้างสินค้าส่งออกของไทย โดยส่งเสริมให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการสร้างแบรนด์ และนวัตกรรม อาทิ การจัดตั้ง National Design and Innovation Development Center เป็นต้น

- การเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าในตลาดต่างประเทศ อาทิ เครือข่ายการกระจายสินค้า ศูนย์แสดงสินค้าไทยในต่างประเทศ เป็นต้น

- การให้สิทธิประโยชน์ และการส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ อาทิ การยกเว้นภาษีรายได้ นำกลับจากการลงทุน และการทำธุรกิจ ในต่างประเทศ เป็นต้น

- การขยาย และเพิ่มจำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทย ในต่างประเทศ เพื่อรองรับความต้องการของผู้ประกอบการไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ

- การให้ข้อมูลความเสี่ยง และบริการป้องกันความเสี่ยงการค้า และการลงทุนที่สะดวก และรวดเร็วเพียงพอกับความต้องการทางธุรกิจ

- การพัฒนาด้านบุคลากร และองค์ความรู้ในการทำธุรกิจการค้า การลงทุน และกิจกรรมโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ

- การส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการโลจิสติกส์ของไทยให้มีมาตรฐานระดับประเทศ ทั้งในส่วนของมาตรฐาน และคุณภาพในการให้บริการ และมาตรฐานด้านความปลอดภัย (Security) ตลอดจนสามารถสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น

ทั้งนี้ประเทศไทยมีภูมิศาสตร์ที่ตั้งของประเทศเหมาะสมอยู่แล้ว การปรับภาคอุตสาหกรรมไทยสู่การเป็น Modern Industries เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประเทศก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการค้า และศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาคนี้ ซึ่งจำเป็นต้องลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่จำเป็น เช่น เครือข่ายโทรคมนาคมขนส่งทั้งถนน รถไฟฟ้าความเร็วสูง และท่าเรือ การจัดตั้ง One Stop Service เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ, การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า เป็นต้น

โดยภาครัฐได้ดำเนินการนโยบายเพื่อช่วยให้ไทยเป็น "Trading Nation" ไปบ้างแล้ว เช่น การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน 6 พื้นที่ ซึ่งขณะนี้นายกรัฐมนตรีใช้มาตรา 44 ทำให้มีที่ดินพร้อมพัฒนาแล้ว ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมายให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) และภาคเอกชนเข้าไปดำเนินการลงทุนพัฒนานิคมอุตสาหกรรมขึ้น โดยเอกชนเข้าทำธุรกรรมกับภาครัฐ มีการส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์ต่างๆ ของภาคอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้าทั้งสินค้าอุปโภคบริโภค ส่งขายประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เมียนมาร์ การปรับกฎหมายที่เอื้อต่อการค้า และการประกอบการ และอีกนโยบายหนึ่งที่จะช่วยการเป็น "Trading Nation" คือ นโยบายส่งเสริมธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และแก้ปัญหา

คอร์รัปชัน ส่งเสริมให้มีสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ เป็นต้น

การปรับตัวมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี ซึ่งประเทศไทยจะแข่งขันได้ คือ เรื่องมาตรฐานสินค้าโดยกำหนดเพื่อให้เป็นมาตรฐานโลก ดำเนินกว่า 100 รายการ ทำได้แล้วกว่า 30 รายการ ดำเนินการจัดนำไปสู่การจัดสร้างสนามทดสอบยานยนต์ที่รองรับการทดสอบยานยนต์ที่วิ่งด้วยความเร็วถึง 200 กิโลเมตรต่อชั่วโมง มีการดำเนินการสร้างศูนย์ทดสอบล้อยาง เพื่อให้ผู้ผลิตในประเทศไทยไม่ต้องส่งออกไปทดสอบในต่างประเทศ การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นต้น

อย่างไรก็ตามเป็นที่ทราบกันดีว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยยังต้องพึ่งพาการส่งออก ซึ่งรายได้ประมาณ 70% ของ GDP ก็มาจากการส่งออก การกำหนดทิศทางของประเทศ (Positioning) ให้เป็น Trading Nation มีความเป็นไปได้ เพราะนักธุรกิจของไทยมีความสามารถเก่งๆ ได้ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจมาหลายๆ ครั้ง โดยมีหน่วยงานราชการเข้าไปอำนวยความสะดวกกันตามสมควร การเป็น Trading Nation นั้น คงต้องดูให้ดูว่าจะ Trade อะไร ยังมี AEC ที่จะเริ่มกันปลายปี 2558 ซึ่งพอเริ่มต้นก็เจอสิ่งคือที่เป็น "Trading Nation" ตัวจริงอยู่แล้ว ซึ่งภาชนำเข้าก็ไม่มี Corporate Income Tax ก็ต่ำกว่าของประเทศไทย เงื่อนไข การลงทุนต่างๆ ก็ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของประเทศว่าต้องการให้ต่างประเทศมาลงทุนอะไร แล้วยังมีสารพัดเงื่อนไขหากเป็นเสื้อผ้าก็เรียกได้ว่า ตัดกันให้เฉพาะตัวเป็นรายๆ ไป

ดังนั้นสำหรับ ประเทศไทยจึงควรจะมาดูกันให้ชัดเจนอีกนิดว่าจะค้าอะไร เพราะจะค้าสินค้าที่ไม่ได้ถนัดไปเสียทุกสินค้า ยิ่งสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (Value Added) ก็ยังมีน้อย จะค้าบริการดูไปแล้วก็มีบริการเพียงไม่กี่ตัว ที่เราถนัดชนิดขึ้นหน้าขึ้นตา บริการเหล่านี้ก็เป็น ที่ทราบกันทั่วๆ ไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ การดูแลสุขภาพ รักษาพยาบาล (Health Care) การท่องเที่ยว รวมถึงโรงแรม ร้านอาหาร บริษัททัวร์ ฯลฯ หากเป็น "Trading Nation" เฉพาะบริการน่าจะยังไม่เพียงพอ แต่หากมองไปในอนาคต 5-10 ปีข้างหน้า ควรจะเป็น "Trading Nation" ในเรื่องบริการ และนวัตกรรม เนื่องจากประเทศไทยกำลังจะเพิ่มงบประมาณการวิจัย และพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จาก 0.2% ของ GDP เป็น 1% และ 2% ของ GDP ตามลำดับอยู่แล้ว คณะรัฐมนตรีเองก็มีมติเรื่อง Talent Mobility ออกมาแล้ว กฎหมายเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ก็กำลังจะงูมมือตามๆ กันออกมา โดยเฉพาะเรื่องเหล่านี้ไทยค่อนข้างจะเป็นผู้นำในอาเซียนพอสมควร หากมีการกำหนดนโยบาย ให้แน่นอน และชัดเจน ก็น่าจะเป็นวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้าเรื่องหนึ่งของรัฐบาลชุดนี้

ที่มา: www.tnsc.com, www.tnamcot.com, Post Today

โดยพงษ์รัตน์ อัครพิสิษฐ